

- b) W jakim zakresie sąd krajowy ma jeszcze możliwość zbadania, czy środek taryfowy niezbędny na podstawie art. 28 dyrektywy o usłudze powszechnej w świetle realizowanych przezeń celów nie jest nadmiernie uciążliwy dla operatora połączeń tranzytowych?
- 3) Czy art. 28 ust. 1 dyrektywy o usłudze powszechnej pozostawia możliwość podejmowania środków wspomnianych w tym przepisie przez organ inny niż krajowy organ regulacyjny korzystający z uprawnienia wymienionego w art. 13 ust. 1 dyrektywy o dostępie ⁽²⁾, a temu ostatniemu organowi przysługuje jedynie kompetencja wykonawcza.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (Dz.U. L 108, s. 7).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Hiszpania) w dniu 24 lutego 2014 r. – Banco Grupo Cajatres S.A. przeciwko María Mercedes Manjón Pinilla i Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela

(Sprawa C-90/14)

(2014/C 151/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Grupo Cajatres, S.A.

Strona pozwana: María Mercedes Manjón Pinilla i Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. M.A. Viana Gordejuela

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 6 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ sprzeciwiają się przepisowi takiemu jak drugi przepis przejściowy [hiszpańskiej] ustawy 1/2013 z dnia 14 maja, który przewiduje w każdym razie zmniejszenie stopy odsetek za zwłokę niezależnie od tego, że warunek umowy dotyczący odsetek za zwłokę był początkowo, ze względu na swój nieuczciwy charakter, nieważny?
2. Czy art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 z dnia 5 kwietnia 1993 r. sprzeciwiają się przepisowi krajowemu takiemu jak art. 114 [hiszpańskiej] ustawy o hipotece, który daje sądowi krajowemu dokonującemu oceny nieuczciwego charakteru warunku umownego dotyczącego odsetek za zwłokę jedynie możliwość zbadania tego, czy ustalona stopa tych odsetek przekracza trzykrotność stopy odsetek ustawowych, nie dając mu możliwości przeanalizowania innych okoliczności danego przypadku?
3. Czy art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 z dnia 5 kwietnia 1993 r. sprzeciwiają się przepisowi krajowemu takiemu jak art. 693 LEC, który daje możliwość wcześniejszego domagania się spłaty całości pożyczki ze względu na to, że nie doszło do spłaty trzech miesięcznych rat, i nie są przy tym brane pod uwagę inne czynniki, takie jak okres, na jaki udzielono pożyczki, jej kwota czy też jakiegokolwiek inne elementy, i który ponadto uzależnia możliwość uniknięcia skutków takiego wcześniejszego postawienia pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności od woli wierzyciela – za wyjątkiem przypadków, w których pożyczka ta jest zabezpieczona hipoteką ustanowioną na lokalu mieszkalnym będącego pożyczkobiorcą dłużnika?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29)